

*Elalvás előtt szemgolyóimat halbőrbe göngyölöm.
Földre löttient leves, kutyaházak forró faggyúszaga,
a sötétbe ennyi, amit magammal viszek.
Minden éhség súlya az enyém is,
egy száraz torok üresjáraton remeg.*

*

*Nincs tej, nincs tojás, elmentek a madarak.
Ajtód most becsuktad előttem, jó gazda,
adnál te majd, mikor már késő leszen!*

*A lenyugvó Nap arcán kifakadnak a könnyörgés fekélyei,
súlyos vihar rúgkapálja a vajúdó eget.
Vasárnap van, ez itt isten országa.*

ZUDOR JÁNOS

Groteszk születésnap

*Ki kellene tartania
örökké, nem oly groteszk,
és rövid, mint a háromnapos
feltámadás, vállveregető, groteszk,
a végtelen idő felfűjt végzete...*

*A nyomorúság vidám testőre vagyok,
egész évben születésnapozok.*

Másnapjaim vidám tespedésben telnek.

2016. április 27.

**ZUDOR JÁNOS (1954, Nagy-
várad) költő. A BBTE
magyar–francia szakán
szerzett tanári oklevelet.
Sziveri János-díjas. Leg-
utóbbi kötete A rusnya
valcer (2012).**

Plátói, öntudatlan...

*Viszonylagos egész
a Plátói öntudatlan,
mint egy visszanyert
egyensúly, mint egy
jogfosztott jogrend,
a Cédrus Körtánca,
de az Ókorból való,
mindenkori, absztrahált,
képzelt, és konkrét*

*(macskák nyávognak
kikeletkor, abszolút
és konkrét, HOZZÁNK
BESZÉLNEK), negédes
múzsza csípőjét riszálja,
a Hold ugatva kérődzik,*

KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM,
KÖSZÖNÖM, HALÁL,
EZT A JÓSZERENCSET,
PÚPOS RÉSZLETÉT,
ÉN A FÖLDRE SZÁLLNÉK,
VAGY A FÖLD ALÁ.

*Te is egyedül vagy?
Hontalan, magányos?
Cifrázott, kihunyt csillag?
Önvédelem a béred?
Harctalan a véred?
NE SÍRJ, NE SÍRJ, MEGÉRED..*

2016. június 13.

A kíznás elégiája

*Most. Viszontkíznásképpen.
Elfutni a hangtalan homályban.
Futni, futni messze, a dolgok elől.*

*Lágy, és hangtalan messzeségbe.
Míg megint megkínoznak. A kurvák.*

*Elegáns kórház az életük.
De az enyém hétszerthét kíznás.*

*Visszaemlékszem, nyomorult, gané
kíznattatás mindenütt,
már egybefolyt, mint az egyszeregy,
mint az egyszeri rák, az úttalan...*

*Kövek a talp alatt, elektrosokk, ultrahang,
bezárva és kizárva, katlanok lakója,
Nyitott halál a sorsom, rettenet a bérem,
Egymaga az Isten... Üldöz, így szeret!*

A kíznás bukolikája

*Ellenérzéses hatalmak
vesznek körül,
a visszaút elveszett.*

*Mint egy abszurd kérdőjel
lett az életem, felkiáltójel
nélküli, csupa groteszk.*

*(Elaludni a bokrok között,
közel az Életfához,
ahol lezuhantam
még gyermekként,*

*ma sem segít senki
csak holt Anyám...)*

2016. június 6.